

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/9/2020
Identifikačné číslo spisu: 4114215637
Dátum vydania rozhodnutia: 28.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4114215637.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: P. O., nar. XX. U. XXXX, bytom D., zast. BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Hviezdoslavovo námestie 25, Bratislava, IČO: 36 833 533, proti žalovanej: JUDr. S. S., so sídlom Podzámska 32, Nové Zámky, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu Q. W., nar. XX. A. XXXX, bytom O., o vylúčenie majetku zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 15CoKR/6/2018-257 zo dňa 12. marca 2019, jednomyselne, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovaný m á p r á v o na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra rozsudkom č. k. 29Cbi/8/2014-189 zo dňa 18. októbra 2017 rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanej priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 23. mája 2014 domáhal vylúčiť zo všeobecnej podstaty úpadcu nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX evidované Okresným úradom T., okres T., obec M., katastrálne územie M., parcela č. XXXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2799 m², parcela č. XXXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 36 m², súpisné č. XX - rodinný dom na parcele č. XXXXX, v konkurzom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 32K/25/2013.

3. V bode 9 odôvodnenia súd prevej inštancie podrobne uviedol, ktorým dôkazmi vykonal dokazovanie a zistil, že uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 15. augusta 2013, č. k. 32K/25/2013-74 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Q. W., nar. XX. A. XXXX a za správu konkurznej podstaty bola ustanovená žalovaná. Citoval uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 15. apríla 2014, č. k. 32K/25/2013-180, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť podať žalobu proti správcovi na vylúčenie majetku zapísaného do všeobecnej podstaty úpadcu pod bodom č. 2 zverejneného v Obchodnom vestníku č. OV 33/2014 zo dňa 18. februára 2014, pod číslom O. v lehote do 30 dní od právoplatnosti

uznesenia s tým, že ak žalobu nepodá včas, predpokladá, že zahrnutie vecí do súpisu je nesporné. V bodoch 11 - 14 súd prvého stupňa podrobne popísal zistené skutočnosti a v bode 15 uviedol, že správkyňa konkurznej podstaty úpadcu aj napriek vedomosti o uzavretí kúpnej zmluvy medzi P. W. a úpadcom, následne medzi P. W. a žalobcom zapísala nehnuteľnosti do súpisu majetku, ktoré boli predmetom zmluvy. S poukazom na ustanovenia § 78 ods. 1 a 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze na reštrukturalizácii citované v odôvodnení bodov 16 - 22 uznesenia dospel k záveru, že žalovaná správkyňa konkurznej podstaty, zapísala sporné nehnuteľnosti do všeobecnej podstaty úpadcu dôvodne, nakoľko na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10. augusta 2010, tieto žalobca nenadobudol, a preto žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 C. s. p.

6. O odvolaní žalobcu (list č. 205 v spise) proti tomuto rozhodnutiu, ako odvolací súd, rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom sp. zn. 15CoKR/6/2018-257 zo dňa 12. marca 2019 tak, že rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 29Cbi/8/2004-189 zo dňa 18. októbra 2017 potvrdil a žalobcu zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. V odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne popísal priebeh konania, prejednal vec podľa § 378 ods. 1 C. s. p. a konštatoval, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil správne skutkový stav a aj náležite jeho rozhodnutie odôvodnil. Odvolací súd sa plne stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie, uvedeným v napadnutom rozsudku a v súlade s § 387 ods. 2 C. s. p. sa v odôvodnení jeho rozsudku obmedzil iba na skonštatovanie správnosti napadnutého rozhodnutia. Podľa odvolacieho súdu, žalobca neuviedol nové skutkové, či právne argumenty, okrem tých, ktoré boli už v konaní pred súdom prvej inštancie predmetom prieskumu. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd označil za presvedčivé a vyčerpávajúce. Konštatoval, že prvostupňový súd sa s hlavnou otázkou, či konanie žalobcu bolo možné považovať za konanie v dobrej viere, vysporiadal jednoznačne právne správne. Išlo o otázku, či skutočne išlo o konanie žalobcu v dobrej viere, keď ako tretia osoba nadobudla vlastnícke právo od nevlastníka, keďže v konaní na Okresnom súde v Nitre vedenom pod sp. zn. 23Cb/26/2014 bol právna úkon (kúpna zmluva uzavretá medzi úpadcom a jeho synom P. W. označená za absolútne neplatnú. Odvolací súd nemal za preukázané, že by nový vlastník nehnuteľnosti (žalobca) vynaložil investície v predmetnej nehnuteľnosti, čo tiež vzbudzuje pochybnosti o jeho dobromyseľnosti nadobudnutia jeho vlastníckeho práva. Pochybnosť dobromyseľnosti nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcu, podľa odvolacieho súdu vzbudzuje aj skutočnosť, že hodnota predmetnej nehnuteľnosti bola cca 15 000,- - 16 000,- eur, pričom predmetom pôžičky poskytnutej úpadcovi od žalobcu prostredníctvom jeho syna bola suma 20 000,- eur. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Sžf. Na základe uvedeného napadnuté rozhodnutie s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. z jeho správnych dôvodov potvrdil a o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. a s § 255 ods. 1 C. s. p.

8. Proti tomuto rozhodnutiu s vyznačenou právoplatnosťou 18. septembra 2019 žalobca podal dovolanie (list v spise č. 273).

9. Prípustnosť dovolania označil ustanovením ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p a ustanovením § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

10. Skutočnosť, že ide o dovolanie prípustné podľa § 420 písm. f/ C. s. p. žalobca odvodzuje nesprávnym procesným postupom znemožňujúcim strane sporu uskutočňovať jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V súvislosti s porušením jeho práva na spravodlivý proces poukázal na judikatúru Európskeho súdneho dvora (ďalej len „ESLP“) odpoveď na argument (Van de Hurk vs. Holandsko). Okolnosť, či súd splnil povinnosť riadneho odôvodnenia navrhol posúdiť podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd s poukazom na argument (Ruiz Torija vs. Španielsko, Luka vs. Rumunsko). Súčasne v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. I. ÚS 344/2010 a IV. ÚS 341/2012, III. ÚS 44/2011, I. ÚS 77/2015, III. ÚS 402/08 a R 2/2016. V bode 17 dovolania namietal, že odvolací súd bez ohľadu na to, či vznesená námietka premlčania bola dôvodná, alebo nie, sa s touto

námietkou nezaoberal, čím dovolateľ odvodzuje tiež nespĺnenie požiadaviek kladených v ustanovení § 387 ods. 3 C. s. p. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutie 5Cdo/120/2009, R 2/2016.

11. V bode 20 dovolania žalobca namieta nesprávne právne posúdenie odvolacím súdom v tom v zmysle, že sa s touto otázkou nezaoberal, ale stotožnil sa bez výhrad s právnym posúdením súdu prvej inštancie. V bode 22 dovolania citoval rozsudok odvolacieho senátu sp. zn. 1VCdo/1/2017, v ktorom bol vyslovený právny názor, že k porušeniu zákazu predať nehnuteľnosť dochádza už v momente uzatvorenia kúpnej zmluvy, nie až zmenou vlastníctva nehnuteľností, od ktorého rozhodnutia sa podľa dovolateľa tiež odvolací súd odklonil. V bode 23 dovolania poukázal na fakt, že samotné podpísanie zmluvy pred doručením upovedomenia o začatí exekúcie bolo v tunajšom konaní nesporné, za ktorého stavu je možné dospieť k jedinému názoru, že zmluva je platná a úradné osvedčenie podpisov predávajúcich a podanie návrhu na vklad vlastníckeho práva na príslušnom katastrálnom úrade po doručení upovedomenia o začatí exekúcie jej platnosť nespochybňuje. S poukazom na uvedené, dovolateľ navrhol napadnuté rozhodnutie podľa § 449 ods. 1 C. s. p. zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

12. Žalovaná sa vyjadrila k dovolaniu žalobcu podaním zo dňa 13. december 2019 (list v spise č. 287). V prvom rade poukázala na skutočnosť, že dovolanie bolo podané oneskorene. Lehota na podanie dovolania uplynula dňa 18. november 2019.

13. K tvrdeniu dovolateľa, ohľadne porušenia práva na spravodlivý proces v súvislosti jeho námietky v odvolaní týkajúcej sa premlčania nároku poukazujúc na relatívnu neplatnosť kúpnej zmluvy medzi úpadcom a jeho manželkou na strane jednej a nadobúdateľom, synom na strane druhej, žalovaný uviedol, že ide o domáhanie relatívnej neplatnosti, žalovaný nebol aktívne legitimovaný, a teda ide o námietku absolútne nedôvodnú. Námietku, ohľadne vznesenej námietky premlčania žalovaný taktiež kvalifikoval ako bezpredmetnú, z dôvodu, že v uvedenom čase konkurz ešte neprebíhal a taktiež uviedol, že námietka premlčania nebola uplatnená včas. Žalovaný zároveň konštatoval, že žalobca sa domáha vylúčenia veci z konkurznej podstaty a nedomáha sa určenia neplatnosti zmluvy, s ktorou otázkou sa už prejudiciálne vysporiadali súdy a hodnotili, že žalovaný správne zapísal nehnuteľnosti do konkurznej podstaty. Samotnú skutočnosť, že odvolací súd túto otázku v rozhodnutí neriešil, žalovaný nepovažuje za takú, ktorá by zakladala vadu konania. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. marca 2017, sp. zn. 3Cdo/26/2017. Argumentáciu dovolateľa týkajúcu sa právneho posúdenia absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy, žalovaný kvalifikoval ako absolútne neopodstatnenú. Poslednú otázku, či žalobca mohol byť dobromyseľný pri nadobudnutí nehnuteľnosti uviedol, že v tomto prípade žalobca neuniesol dôkazné bremeno, ktorým by dobromyseľnosť preukázal. Vzhľadom na uvedené sa žalovaný stotožnil s rozhodnutím odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie. Navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť, prípadne zamietnuť.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal dovolanie žalobcu, ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, (ďalej len „C. s. p.“). Ako prvou otázkou sa zaoberal, či žalobca podal dovolanie včas a zistil, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu bolo doručené dňa 18. septembra 2019 do elektronickej schránky právneho zástupcu žalobcu a dovolanie žalobcu bolo podané dňa 18. novembra 2019 (list v spise č. 278) tzn. v lehote dvoch mesiacov od doručenia, t. j. včas. S poukazom na uvedené tvrdenie žalovanej vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu, ohľadne včasnosti jeho podania, dovolací súd označil za právne nedôvodné. Po zistení, že žalobca dovolanie podal včas, je riadne zastúpený, bez nariadenia pojednávania § 443 C. s. p. skúmal, či voči napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu, je dovolanie prípustné.

15. Dovolanie smeruje voči rozsudku Krajského súdu v Nitre pod sp. zn. 15CoKR/6/2018-257 zo dňa 12. marca 2019, ktorým rozhodnutím odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobcu zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

16. Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti dovolania žalobcu je, či ide o dovolanie prípustné podľa ustanovení, ktorými dovolateľ prípustnosť označil, t. j. § 420 písm. f/ C. s. p. a § 421 ods. 1

písm. a/ C. s. p.

17. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

18. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov;
- b) ten kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu;
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník;
- d) v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie;
- e) rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky k tvrdeniu dovolateľa ohľadne dôvodnosti prípustnosti dovolania s odkazom na ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. z príčiny namietanej vady zmätočnosti odôvodnenej nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia, poukazuje na dávnejšiu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 111/1998), ktorá zastáva názor, že nepreskúmateľnosť nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a prípustnosť dovolania: nepreskúmateľnosť bola považovaná za vlastnosť vyjadrujúcu stupeň kvality odôvodnenia rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila (len) tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci (viď § 241 ods. 2 O. s. p.). Vada tejto povahy nebola považovaná za dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania. S týmto názorom sa stotožnil aj Ústavný súd Slovenskej republiky pod sp. zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 547/2016.

20. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) „inú vadu konania“, v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko č. R 2/2016, právna veta ktorého znie: „nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu môže ísť o skutočnosť, ktorá prípustnosť dovolania zakladá podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku (O. s. p.). Podľa právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zmeny v právnej úprave dovolania a odvolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016 sa nedotkli podstaty a zmyslu tohto stanoviska O. s. p. vzhľadom načo treba toto stanovisko považovať za aktuálne a pre súdnu prax použiteľné aj po uvedenom dni.

21. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad na uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajinú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov. O takýto prípad ide napríklad vtedy, keď rozhodnutie neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém „pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009, prípadne ak došlo k vade zásadnej a mala za následok „justičný omyl“. (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

22. V tomto konkrétnom prípade odvolací súd zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie v jeho odôvodnení odkazuje na ustanovenia, ktoré boli aplikované a z ktorých súdy svoje právne názory vyvodili. Z odôvodnenia odvolacieho súdu je taktiež zrejmé, že prvostupňový súd uviedol, na základe čoho žalobu zamietol, konkrétne pre nepreukázanie dobromyseľnosti žalobcu pri nadobúdaní nehnuteľnosti, z ktorého dôvodu je kúpna zmluva podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný právny úkon. Odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je jednoznačné, že správkyňa konkurznej podstaty (žalovaná) zapísala sporné nehnuteľnosti do všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu správne.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) sa s poukazom na uvedené jednoznačne nestotožňuje s tvrdením dovolateľa ohľadne vady zmätočnosti vyplývajúcej z nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Rozhodnutie odvolacieho súdu a aj súdu prvej

inštancie je podľa dovolacieho súdu odôvodnené riadne jednoznačne a obsahujúce jasne dôvody, prečo súd prvej inštancie konal v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol. Fakt, že žalobca sa s názorom súdov nestotožnil a aj v dovolaní tvrdí, že ide o kúpnu zmluvu platnú nie je dôvodom pre založenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

24. Z obsahu odôvodnenia je zrejmé, ako a z akých dôvodov odvolací súd vo veci rozhodol a čo sa týka vznesenej námietky premlčania táto je pre skúmanie platnosti (absolútnej neplatnosti) právneho úkonu právne irelevantná.

25. Neplatnosť právneho úkonu podľa § 37 Občianskeho zákonníka je neplatnosťou absolútnou. To znamená, že na túto neplatnosť je súd povinný prihliadať vždy, a to bez ohľadu na to, či niektorý z účastníkov v priebehu konania alebo pred jeho začatím absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu namietal, alebo žiadal vysloviť jeho neplatnosť žalobou. Takýto úkon je neplatný od samého začiatku.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) s poukazom na uvedené dospel k záveru, že dovolateľ prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. označil právne nedôvodne a ide o dovolanie podľa § 420 písm. f/ C. s. p. neprípustné.

27. Označenú prípustnosť dovolania dovolateľom podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., dovolací súd kvalifikuje taktiež za právne neodôvodnenú.

28. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu - § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

b/ predpokladom aplikácie tohto ustanovenia pri skúmaní prípustnosti dovolania je ako prvý predpoklad označenie právnej otázky dovolateľom, od ktorej sa odvolací súd pri rozhodovaní od praxe dovolacieho súdu odklonil.

29. Právna otázka, ktorú má dovolací súd v rozhodnutí riešiť musí byť rozhodujúca vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie a ani akademické otázky, ktoré nesúvisia v rozhodovanom spore.

30. Uvedenému musí zodpovedať aj argumentácia dovolateľa, pokiaľ ide o vymedzenie právnej otázky, prípadného nesprávneho posúdenia odvolacím súdom. V danom prípade, dovolateľ žiadnu konkrétnu právnu otázku, od ktorej sa pri riešení sporu odvolací súd odklonil od súdnej praxe dovolacieho súdu, dovolateľ neuviedol. Z obsahu dovolania nie je zrejmé nielenže vymedzenie právnej otázky, ktorá musí byť pre rozhodnutie vo veci rozhodujúcou, ale z dovolania, ani nevyplyva ako mal súd vymedzenú právnu otázku správne právne posúdiť. Táto povinnosť sa vzťahuje nielen na samotné vymedzenie právnej otázky, ktorá musí byť pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca, ale aj na to, aby právna otázka a dovolateľom predložené právne posúdenie) mali oporu v skutkovom stave súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd je v zmysle § 442 C. s. p. viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil odvolací súd.

31. Dovolateľom označená právna otázka, od ktorej vyriešenia malo podľa neho závisieť vyriešenie sporu znie: „či k porušeniu zákazu predať nehnuteľnosť dochádza v momente už uzatvorenia kúpnej zmluvy, alebo až prevodom vlastníctva nehnuteľnosti.“

32. Predmetom konania je žaloba o vylúčenie majetku zo súpisu zo všeobecnej podstaty úpadcu. Ide o nárok posudzovaný podľa ustanovení zákona o konkurze a vyrovnaní. Predložená právna otázka dovolateľom, ktorá by mala zakladať prípustnosť dovolania zakladať podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. s danou problematikou absolútne nesúvisí a ani nebola predmetom prieskumu súdov nižšieho stupňa. Konajúce súdy zhodne dospeli k záveru, že žalovaná správkyňa konkurznej podstaty úpadcu sporné nehnuteľnosti zapísala do všeobecnej konkurznej podstaty správne a dôvodne, nakoľko na základe

kúpnej zmluvy zo dna 10. augusta 2010 žalobca nenadobudol tieto nehnuteľnosti do svojho vlastníctva. Vykonané dokazovanie bolo zamerané na preukázanie dobromyseľnosti žalobcu, teda jeho dobrú vieru v to, že P. W. bol vlastníkom nehnuteľnosti a žalobca nemohol mať vedomosti o existencii okolností, ktoré by mohli byť podkladom pre odporovanie právneho úkonu.

33. Súdny nižších stupňov ustálili v konaní, že dobrá viera žalobcu pri nadobudnutí vlastníctva preukázaná nebola k nehnuteľnostiam, ktoré žiada žalobca z všeobecnej podstaty vylúčiť. Nastolená právna otázka, ktorou žalobca sleduje platnosť kúpnej zmluvy tak nemôže priniesť zmenu záverov konajúcich súdov a nemôže ani priniesť pozitívny výsledok v jeho právne postavenie, ktoré sa nezmení.

34. Vzhľadom na fakt, že dovolateľom nastolená právna otázka nie je takou otázkou, od ktorej sa mal odvolací súd pri riešení sporu vo veci samej od praxe dovolacieho súdu odkloniť, dovolací súd (§ 35 C. s. p.) skúmanie obsahu rozhodnutí, ktoré dovolateľ označil ako tie, od ktorých sa odvolací súd pri riešení sporu odklonil, považuje za bezpredmetné a pre posúdenie prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. právne irelevantné.

35. S poukazom na uvedené, nejde ani podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. o dovolanie prípustné.

36. Dovolací súd odmietne dovolanie, ak:
c/smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.)

37. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.), preto dovolanie žalobcu ako neprípustné podľa § 447 ods. c/ C. s. p. odmietol.

38. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania, dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

39. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.